

[Handelsministeren]

Med hensyn til det i Berlingske Tidende den 22. september 1978 anførte vedrørende de ekstra omkostninger på mellem 50 og 60 mill. kr. skal jeg bemærke, at disse oplysninger er baseret på et talmateriale hidrørende fra FDB, som på grundlag af brugsforeningernes erfaringer fra momsforhøjelsen i 1977 skønner over, hvad momsforhøjelsen måtte komme til at koste den samlede detailhandel i Danmark i 1978. Dette skøn hviler bl.a. på den forudsætning, at den ovenfor omtalte fremgangsmåde ikke har været fulgt af detailhandelen, og denne antagelse vil ikke holde stik.

Til *finansministeren* (4/10 78) af:

Schak Nielsen (DR):

»Vil ministeren oplyse, hvilke konsekvenser de korte indenlandske statslån til neutralisering af uønsket likviditetsforøgelse har for det samlede renteniveau?«

(Spm. nr. 22).

Begrundelse.

I statsministerens åbningstales skriftlige del side 3 omtales bemyndigelse til optagelse af indenlandske lån for at opsuge uønsket købekraft. Det vil normalt være kortfristede og relativt højt forrentede statsobligationer. Det kan meget vel tænkes, at disse lån kan påføre det normale obligationsmarked unødigt konkurrence og være medvirkende til at påvirke det almindelige renteniveau i opadgående retning. Ligeledes vil de opsugede beløb unddrages aktiemarkedet til skade for produktion og beskæftigelse.

Besvarelse (12/10 78):

Finansministeren (Heinesen):

Som anført i begrundelsen for spørgsmålet vil salg af statsgældsbeviser og statsobligationer isoleret set indebære en opadgående påvirkning af renteniveauet. Herved belyses imidlertid kun en del af statens påvirkning af renteutviklingen. I de senere år har statens nettoudbetainger (exkl. eventuelt provenu ved salg af obligationer m.v.) udgjort meget betydelige beløb (for 1979 budgetteres nu med 39 mia kr.). Når de likvide beholdninger i erhverv, husholdninger og kommuner m.m. øges så kraftigt, vil der i almindelighed være mange ønsker om at omlægge en del af de

forøgede likvide beholdninger til rente- eller udbyttebærende aktiver. En heraf følgende tendens til stigning i obligationskurser og rentefald vil kollidere med ønsket om at opretholde en fast pengepolitik. Det er netop derfor, at staten udbyder gældsbeviser og obligationer på sådanne vilkår, at en betydelig del af likviditetstilgangen (som følge af underskuddet) bliver placeret i disse papirer. Men det er værd at nævne, at salget ikke i noget finansår har oversteget den nævnte likviditetsforøgelse. Salget har i de foregående tre finansår svaret til 2/3 af bruttokasseunderskuddet. Der er således ingentunde tale om, at statens samlede operationer påfører det normale obligationsmarked unødigt konkurrence, således som der udtrykkes frygt i begrundelsen for spørgsmålet.

For så vidt angår aktiemarkedet, skønnes det, at såvel de kurshævende som de kursdæmpende effekter af statens operationer er særdeles små, således at der slet ikke er tale om at unddrage aktiemarkedet beløb til skade for produktion og beskæftigelse.

Til *indenrigsministeren* (4/10 78) af:

Jørgen Junior (FP):

»Finder ministeren, at det vil være praktisk gennemførligt og ønskværdigt at ændre sygeplejerske- og sygehjælperuddannelsen på en sådan måde, at sygehjælperuddannelsen bliver første trin i sygeplejerskeuddannelsen?«

(Spm. nr. 23).

Begrundelse.

Det er en ønskværdig udvikling, at beslægtede uddannelser kombineres. De nuværende problemer med sygeplejeuddannelsen kan derfor forstærke ønsket om at overveje at udføre den stigeuddannelse, der på så mange andre områder forekommer helt naturlig.

De argumenter, der fremføres i kapitel 5 i betænkning nr. 730 fra 1975 om grunduddannelse af sygeplejersker, forekommer ikke på nuværende tidspunkt at have tilstrækkelig vægt.

Sygehjælperuddannelsen varer 1 år. Sygeplejerskeuddannelsen varer 3½ år. Det sygeplejearbejde, som en sygeplejerske og en sygehjælper udfører, ligger forståeligt tæt op ad hinanden, og det ville være både hensigts-